

YLEISMAAILMALLINEN OIKEUSNEUVOSTO

Riđvánina 2006

Maailman bahá'ille

Rakastetut ystävät

Riđván 2006 on hetki, joka on täynnään riemuvoiton ja odotuksen henkeä. Bahá'u'lláhin seuraajat voivat kaikkialla olla oikeutetusti ylpeitä nyt päättymässä olevan viisivuotissuunnitelman aikaisten saavutustensa mittavuudesta. Ja tulevaisuuteen he voivat katsoa luottavaisina kuin vain ne, joiden päättäväisyyttä terästä kokemus. Koko bahá'í-maailmaa sävähdyttää edessä olevan viisivuotisen hankkeen laajuuden, sen vaatiman pyhittäytymisen ja sen väistämättömien saavutusten pohtiminen. Meidän rukouksemme liittyvät omiinne teidän kääntyessänne Bahá'u'lláhin puoleen kiittäaksenne Häntä etuoikeudesta todistaa, kuinka Hänen tarkoituksensa ihmiskunnalle kehkeytyy.

Joulukuun 27. päivänä vuonna 2005 Pyhään maahan kokoontuneille neuvonantajille osoittamassamme sanomassa, joka tuona samana päivänä välitettiin kaikille kansallisille henkisille neuvostoille, me hahmottelimme sen viisivuotissuunnitelman piirteet, joka ulottuu vuodesta 2006 vuoteen 2011. Ystäviä ja heidän laitoksiaan kehoitettiin opiskelemaan tätä sanomaa perusteellisesti, ja sen sisältö on teille epäilemättä hyvin tuttu. Nyt me kutsumme teistä joka ainoaa ponnistamaan voimanne varmistaaksenne, että seuraavien viiden vuoden aikana saavutetaan menestyksellisesti tavoite intensiivisen kasvun ohjelmista vähintään 1 500 seudulla kautta maailman. Se seikka, että neuvonantajien Pyhästä maasta lähtemisen jälkeisinä kuukausina tehtiin suunnitelman käynnistämisen valmistelutyöt niin ripeästi ja järjestelmällisesti maassa toisensa jälkeen, on osoitus siitä innosta, millä bahá'í-yhteisö ottaa sille annetun haasteen vastaan. Vaikka meidän ei ole tässä yhteydessä tarpeen selostaa tarkemmin suunnitelman vaatimuksia, meistä on välttämätöntä tarjota pohdittaviksenne muutamia huomioita siitä globaalista toimintaympäristöstä, jossa tulette ponnistelemaan yksilöllisesti ja yhteisöllisesti.

Yli seitsemänkymmentä vuotta sitten Shoghi Effendi kirjoitti maailmanjärjestystä käsittelevät kirjeet, joissa hän teki läpikäytyä analyysin maailmassa vaikuttavista voimista. Kaunopuheisesti tavalla, joka oli vain hänelle ominaista, hän kuvaili kahta suurta kehityskulkua, jotka Bahá'u'lláhin ilmoitus on saattanut liikkeelle, yhtä hajottavaa ja toista eheyttävää, joista molemmat kuljettavat ihmiskuntaa kohti Hänen laatimaansa maailmanjärjestystä. Suojelija varoitti meitä joutumasta harhaan ”sen tuskastuttavan verkkaisuuden vuoksi, joka on tyypillistä sivistyksen kehkeytymiselle” sitä vaivalloisesti perustettaessa, tai ”lankeamasta niiden hyvinvoinnin palaamisen ohimenevien ilmentymien valtaan, jotka ajoittain näyttävät kykenevän estämään rappeutuvan aikakauden laitoksia jäytävien kroonisten epäkohtien repivän vaikutuksen”. Ainutkaan katsaus viime vuosikymmenten tapahtumiin ei voi olla huomaamatta hänen tuolloin niin täsmällisesti analysoimiensa kehityskulkujen nopeutumista.

Tarvitsee vain ajatella ihmissuvun nielaisevaa kärjistyvää moraalista kriisiä, jotta voi ymmärtää, missä mitassa hajottavat voimat ovat raastaneet yhteiskunnan rakennetta. Eivätkö todisteet itsekkyydestä, epäluulosta, pelosta ja vilpistä, jotka Suojelija niin selkeästi havaitsi, ole

levinneet niin laajalti, että ne ovat ilman muuta selviä pintapuolisestikin tarkastellen? Eikö terrorismin uhka, josta hän puhui, ole kansainvälisellä näyttämöllä niin suuri, että se askarruttaa sekä nuorten että vanhojen mieltä maapallon joka kolkassa? Eivätkö maallisten turhuuksien, rikkauksien ja nautintojen sammumaton jano ja niiden kuumeinen tavoittelu ole niin lujittaneet mahtiaan ja vaikutusvaltaansa, että ne ovat tulleet määräämään sellaisia inhimillisiä arvoja kuin onni, uskollisuus ja rakkaus? Eivätkö perheyhteyden heikkeneminen ja vastuuton asenne avioliittoon ole saavuttaneet sellaiset mittasuhteet, että ne vaarantavat tämän ihmisyyteen perusyksikön olemassaolon? ”Ihmislunnon turmeltuminen, ihmisten käyttäytymisen rappeutuminen, inhimillisten laitosten mädännäisyys ja häviäminen”, mistä Shoghi Effendi varoitti etukäteen, paljastuvat surullista kyllä nyt ”vahingollisimmissa ja inhottavimmissa muodoissaan”.

Suojelija syyttää ihmiskunnan moraalisesta rappiosta suurimmaksi osaksi uskonnon luhistumista sosiaalisena voimana. Hän kiinnittää huomionsa Bahá'u'lláhin sanoihin: ”Jos uskonnon valo himmenee, seuraa kaaos ja sekasorto, ja kohtuullisuuden, oikeudenmukaisuuden, tyyneyden ja rauhan lyhyt lakkaavat loistamasta.” Hänen kirjeidensä kirjoittamista seuranneina vuosikymmeninä ei ole nähty vain uskonnon moraalisten vaikutusmahdollisuuksien jatkuvasti heikkenevän vaan myös uskonnollisten laitosten pettävän ihmisten joukot toimimalla sopimattomasti. Yritykset antaa uskonnolle uutta voimaa ovat ainoastaan saaneet aikaan kiihkomielisyyttä, joka hillitsemättömänä voisi tuhota ihmisten välisten sivistyneitten suhteiden perustan. Iranin bahá'íden vaino, jota hiljattain on kiihdytetty, on yksistään riittävä todistus pimeyden voimien vakaasta aikomuksesta tukahduttaa uskon liekki kaikkialla, missä se palaa kirkkaana. Vaikka olemmekin varmoja asian lopullisesta riemuvoitosta, emme saata unohtaa Suojelijan varoitusta, että uskon täytyy vielä kohdata vihollisia, jotka ovat voimakkaampia ja salakavalampia kuin ne, jotka menneinä aikoina ovat sitä ahdistaneet.

Ei ole tarpeen kommentoida laajasti valtiomiestaidon voimattomuutta, mikä on toinen Suojelijan maailmanjärjestystä koskevissa kirjeissään mestarillisesti käsittelemä aihe. Kasvava taloudellinen kuilu rikkaiden ja köyhien välillä, sitkeästi elävät kansakuntien keskinäiset ikaikaaiset vihamielisyydet, kodittomiksi joutuneiden paisuvat joukot, järjestäytyneen rikollisuuden ja väkivallan tavaton lisääntyminen, kaikkialle ulottuva turvattomuudentunne, peruspalveluiden romahtaminen niin monilla alueilla, luonnonvarojen mielivaltainen riistäminen – nämä ovat vain muutamia merkkejä maailman johtajien kyvyttömyydestä laatia toteuttamiskelpoisia ohjelmia ihmiskunnan vaijojen lievittämiseksi. Tämä ei tarkoita sitä, ettei vilpittömästi olisi yritetty, etteivät yritykset itse asiassa olisi moninkertaistuneet vuosikymmenestä toiseen. Kuitenkaan nämä ponnistelut, kuinka nerokkaita ne ovatkaan, ovat aivan riittämättömiä hävittämään ”alkusyytä siihen pahaan, joka niin rajusti on horjuttanut nykypäivän yhteiskunnan tasapainoa.” Suojelija selitti: ”Ei edes se, että luotaisiin vaadittava koneisto maailman yhdistämiseksi poliittisesti ja taloudellisesti – – tarjoaisi itsessään vastalääkettä siihen myrkkyyneen, joka lakkaamatta syö järjestäytyneiden kansojen ja kansakuntien elinvoimaa.” Hän vakuutti varmasti: ”Mikä muu voi lopultakin pitää puoliaan sisäisen hajoamisen voimia vastaan, joiden pidäkkeettöminä täytyisi edelleen kalvaa epätoivoisen yhteiskunnan sisintä, kuin se, että hyväksytään varauksettomasti” Bahá'u'lláhin muotoilema ”jumalallinen ohjelma, jossa ilmentyy olennaisilta osiltaan Jumalan määräämä suunnitelma ihmiskunnan yhdistämiseksi tänä aikakautena, ja että samalla ollaan lujasti vakuuttuneita sen joka ainoan määräyksen pettämättömästä tehosta.”

Shoghi Effendin kuvaus maailmassa nopeutuvasta hajoamisprosessista on todellakin syvälleikäypä. Yhtä vaikuttavaa on, miten tarkasti hän analysoi yhdentymisprosessiin liittyviä voimia. Hän puhui ”maailmanlaajuisen solidaarisuuden hengen vähittäisestä leviämisestä, mikä lähtee itsestään liikkeelle sekasortoisen yhteiskunnan myllerryksen keskellä” epäsuorana ilmentymänä Bahá'u'lláhin ajatuksesta ihmiskunnan ykseyden periaatteesta. Tämä solidaarisuuden

henki on jatkanut leviämistään vuosikymmenten kuluessa, ja nykyisin sen vaikutus on ilmeinen monissa eri kehityskuluissa, alkaen syvään juurtuneiden rotuennakkoluulojen hylkäämisestä aina orastavaan käsitykseen maailmankansalaisuudesta, lisääntyneestä ympäristötietoisuudesta aina yhteishankkeisiin kansanterveyden edistämiseksi, ihmisoikeuksien vaalimisesta aina järjestelmälliseen tavoitteeseen saada koulutusta kaikille, uskontojen välisen yhteistyön aloittamisesta aina niiden satojentuhansien paikallisten, kansallisten ja kansainvälisten järjestöjen syntymiseen ja kukoistamiseen, jotka jossakin muodossa työskentelevät sosiaalisen toiminnan alalla.

Silti Bahá'u'lláhin seuraajille kaikkein merkittävimmät kehityskulut yhdentymisprosessissa ovat ne, jotka suoraan liittyvät uskoon ja joista monia Suojelija itse vaali ja jotka ovat valtavasti edistyneet vaatimattoman alkunsa jälkeen. Pienestä uskovien ydinjoukosta, jolle hän ilmoitti ensimmäiset opetus suunnitelmansa, on kasvanut maailmanlaajuinen yhteisö, joka on edustettuna tuhansilla paikkakunnilla, joista jokaisella noudatetaan vakiintunutta toimintamallia, joka ilmentää uskon periaatteita ja pyrkimyksiä. Hallintojärjestyksen perustuksille, jotka hän niin uutterasti rakensi virkakautensa varhaisina vuosikymmeninä, on pystytetty laaja ja tiivis kansallisten ja paikallisten henkisten neuvostojen verkosto, joka ahkeroi uskon asioiden hoitamiseksi yli sadassakahdeksassakymmenessä maassa. Hänen luomistaan ensimmäisistä ryhmistä apulaisneuvoston jäseniä uskon suojelemiseksi ja levittämiseksi on syntynyt lähes sadantuhannen päättäväisen työntekijän joukko, joka palvelee kentällä kahdeksankymmenen neuvonantajan ohjauksessa, joita taitavasti johtaa Kansainvälinen Opetuskeskus. Uskon hallinnollisen maailmankeskuksen kehkeytyminen sen henkisen maailmankeskuksen tyysijoilla, kehityskulku, jolle Suojelija omisti paljon tarmoa, on ylittänyt ratkaisevan kynnyksen Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston asetuttua istuntorakennukseensa Karmelvuorelle ja Kansainvälisen Opetuskeskuksen rakennuksen sekä kirjoitusten tutkimuskeskuksen myöhemmin valmistuttua. Húqú'ulláhin laitos on edistynyt vakaasti ylimpänä asiainhoitajanaan Jumalan asian käsi tri 'Alí-Muhammad Varqá, jonka Shoghi Effendi nimitti uskotuksi viisikymmentä vuotta sitten. Kehitys saavutti huippunsa vuonna 2005 perustettaessa kansainvälinen lautakunta, jonka tarkoitus on edistää tämän mahtavan lain, joka on mittaamattomien siunausten lähde koko ihmiskunnalle, soveltamista käytäntöön jatkuvasti ja laajasti. Suojelijan ponnistukset tuoda usko näkyvämmiin esille kansainvälisissä piireissä ovat kehittyneet laajamittaiseksi ulkoasianjärjestelmäksi, joka kykenee sekä puolustamaan uskon etuja että julistamaan sen kaikille osoitettua sanomaa. Uskon kansainvälisillä foorumeilla nauttima kunnioitus, milloin vain sen edustajat esiintyvätkin, on erittäin merkillepantava saavutus. Se uskollisuus ja omistautuneisuus, jota koko ihmisrodun moninaisuutta heijastavan yhteisön jäsenet osoittavat Bahá'u'lláhin liitolle, on voimanlähde, jonka kaltaista mikään muu järjestäytynyt ryhmä ei voi väittää omakseen.

Suojelija ennakoi, että muutoutumisen aikakauden toisiaan seuraavien jaksojen aikana Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto käynnistäisi sarjan maailmanlaajuisia hankkeita, jotka ”edustaisivat” kansallisten henkisten neuvostojen ”ykytyä ja yhdensuuntaistaisivat ja yhdistäisivät” niiden ”toimintaa”. Kolmen peräkkäisen jakson kuluessa bahá'í-yhteisö on nyt työskennellyt ahkerasti Yleismaailmallisen Oikeusneuvoston julkaisemien globaalien suunnitelmien puitteissa ja on onnistunut vakiinnuttamaan bahá'í-elämänmallin, joka edistää yksilön henkistä kehitystä ja kanavoi sen jäsenten yhteisen tarmon herättämään yhteiskunta henkisesti uuteen eloon. Se on hankkinut kyvyn viedä sanoma suurille joukoille vastaanottavia sieluja, lujittaa heitä sekä syventää heidän ymmärrystään heidän omaksumansa uskon olennaisesta sisällöstä. Se on oppinut toteuttamaan Perustajansa muotoilemaa neuvottelun periaatetta tehokkaana välineenä yhteisöllisessä päätöksenteossa sekä kouluttamaan jäseniään sen käyttämisessä. Se on laatinut ohjelmia nuorempien jäsentensä henkistä ja moraalista kasvatusta varten ja on tarjonnut ne ei ainoastaan omille lapsilleen ja varhaisnuorilleen vaan myös ympäröivän

yhteisön nuorimmille. Käytettävissään olevien lahjakkuusvarantojen avulla se on luonut runsaasti kirjallisuutta, jonka kymmeniä eri kieliä edustavat teokset käsittelevät sekä sen omia tarpeita että myös suuren yleisön mielenkiinnon kohteita. Se on yhä laajemmin osallistunut koko yhteiskunnan asioiden hoitoon ja sitoutunut suureen joukkoon sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen hankkeita. Etenkin viidennen jakson aloittamisen jälkeen vuodesta 2001 lähtien se on edennyt merkittävin harppauksin ihmisvoimavarojensa moninkertaistamisessa käyttäen koulutusohjelmaa, joka ulottuu yhteisön ruohonjuuritasolle, ja se on löytänyt menetelmiä ja keinoja panna toimeen pysyvän kasvun malli.

Tässä kuvattujen voimien vuorovaikutus on se asiayhteys, jossa joukkojen liittymisen prosessin edistämisen välttämättömyyttä pitää tarkastella. Nyt alkava viisivuotissuunnitelma vaatii, että keskittäte tarmonne tähän prosessiin ja varmistatte sen, että sen ytimessä olevat kaksi toistaan täydentävää kehitystä vauhdittuvat. Tämän pitäisi olla mieltänne hallitseva asia. Kun ponnistuksenne tuottavat hedelmää ja kasvun dynamiikka saavuttaa uuden tason ja muuttuu entistä monimuotoisemmaksi, maailmankeskuksen itsensä tulee seuraavien viiden vuoden aikana vastata haasteisiin ja ottaa vaarin tilaisuuksista sellaisilla aloilla kuin ulkoasiat, sosiaalinen ja taloudellinen kehitys, hallinto ja bahá'í-lain soveltaminen. Yhteisön kasvu on jo tehnyt välttämättömäksi panna toimeen uudet järjestelyt pyhiinvaeltajaryhmien koon kaksinkertaistamiseksi neljäänsataan kussakin ryhmässä vuoden 2007 lokakuusta alkaen. On useita muitakin hankkeita, joita tarvitsee myös edistää. Niiden joukossa on Bahá'u'lláhin hautapyhäkköä ympäröivien puutarhojen, samoin kuin Riḍvánin puutarhan ja Mazra'ihin, laajentaminen edelleen, kansainvälisen arkistorakennuksen entistäminen, Bábin hautapyhäkön rakenteelliset korjaukset, joiden täysi laajuus ei vielä ole selvillä, sekä mashriq'u'l-adhkárin, mannermaisista bahá'í-temppeleistä viimeisen, rakentaminen Chileen Suojelijan näkemyksen mukaisesti. Näiden ponnistusten edistyessä me käännyimme aika ajoin puoleenne ja pyydämme apuanne, sekä taloudellisen tuen että erityiskykyjen muodossa, tietoisina siitä, että uskon voimavarat tulisi mahdollisimman suuressa mitassa kanavoida suunnitelman vaatimusten hyväksi.

Hyvät ystävät: Ei voi jättää huomiotta sitä, että hajottavien voimien valtapiiri ja mahti kasvavat. Yhtä selvää on, että Kaitselmuksen käsi on ohjannut Korkeimman nimen yhteisön voitosta voittoon ja että sen täytyy nyt kasvattaa lukumääräänsä ja laajentaa voimavarojaan. Viisivuotissuunnitelman asettama suunta on selvä. Kuinka meistä ne, jotka tietävät ihmissuvun ahdingon ja tiedostavat historian kehityksen suunnan, voivat olla nousematta kaikin voimin ja omistautumatta sen tavoitteille? Eivätkö Suojelijan sanat ”edellytykset on luotu” ole meille nykyään yhtä paikkansapitäviä kuin silloinkin, kun hän kirjoitti ne ensimmäisen seitsenvuotissuunnitelman aikana? Kaikukoot korvissanne hänen sanansa: ”Aikaa ei ole hukattavaksi.” ”Epäröinnille ei ole enää sijaa.” ”Tällainen tilaisuus on korvaamaton.” ”Yrittäminen ja kestäminen tarkoittaa lopullisen ja täydellisen voiton varmistamista.” Olkaa varmat siitä, että me rukoilemme teille jatkuvasti pyhällä kynnyksellä ohjausta ja suojelusta.

[*Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto*]